

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 24 mars 2017
Nr. ref.: RK 1050/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI110/16

Parashtrues

Nebojša Đokić

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 155/2016, të 14 qershorit 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Nebojša Đokić nga fshati Koretishtë, komuna e Gjilanit (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 155/2016, të 14 qershorit 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kushtetutshmëria e Aktvendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet që është shkelur nen 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 33 [Parimi i Legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), dhe nen 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 31 gusht 2016, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 19 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar rapportues dhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Selvete Gérxhaliu-Krasniqi dhe Gresa Caka-Nimani.
7. Më 22 shtator 2016, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe kerkoi ta specifikojë kérkesën, plotësojë formularin e kérkesës dhe t'i dorëzojë vendimet e kontestuara.
8. Më 20 tetor 2016, parashtruesi i kérkesës i dorëzoi në Gjykatë vendimet e kontestuara dhe formularin e plotësuar të kérkesës.
9. Më 4 nëntor 2016, Gjykata ia dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës Supreme.
10. Më 18 janar 2017, Kolegji shqyrties shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve të përgjithshme

11. Më 22 prill 2008, parashtruesi i kérkesës dhe Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës (në tekstin e mëtejmë: PTK) lidhën kontratë për pagesën e borxhit të mbetur në këste në lidhje me impulset telefonike të shpenzuara nga parashtruesi i kérkesës në vlerë prej 1.134.79 €.

12. Me këtë kontratë, parashtruesi i kërkesës është detyruar që borxhin e mbetur ndaj PTK-së për impulset e shpenzuara telefonike t'ia paguajë me këste mujore në vlerë prej 67.40 €.
13. Parashtruesi i kërkesës pasi që e nënshkroi kontratën pagoi një këst të borxhit, dhe u ndal me pagesat e mëtejshme sipas kontratës.
14. Në një datë të pacaktuar, PTK-ja paraqiti kërkesëpadi në Gjykatën Themelore në Gjilan.
15. Më 7 shkurt 2013, Gjykata Themelore në Gjilan (me Aktgjykimin P. nr. 256/2009) aprovoi si të bazuar kërkesëpadinë e PTK-së dhe e detyroi parashtruesin e kërkesës t'ia paguajë PTK-së borxhin në vlerë prej 1.134.79 € brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh pasi që aktgjykimi të bëhet i formës së prerë.
16. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës, duke pretenduar që gabimisht është vërtetuar gjendja faktike, që kontrata është lidhur për aktivizimin e numrit të telefonit, dhe jo për pagesën e borxhit. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës në ankesë theksoi se kontrata të cilën e nënshkroi ishte në gjuhën shqipe, që është arsyе pse nuk e ka kuptuar përbajtjen e saj, dhe prandaj kontrata është joligjore.
17. Më 16 nëntor 2015, Gjykata e Apelit (me Aktgjykimin Gž. nr. 1935/2013) refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, duke arsyetuar detajisht secilin pretendim të parashtruesit të kërkesës.
18. Më 21 dhjetor 2015, parashtruesi paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit.
19. Më 14 qershor 2016, Gjykata Supreme e Kosovës (me Aktvendimin Rev. nr. 155/2016) refuzoi si të palejuar kërkesën e parashtruesit për revizion, për shkak se vlera e kontestit në pjesën e kontestuar të aktgjykimit nuk e tejkalon shumën prej 3,000 euro.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se: “... *asnjerë nga instancat e mëparshme nuk i ka marrë parasysh pretendimet tona se borxhi i mësipërm prej 1.134.79 euro nuk ekziston, sepse nuk kanë dorëzuar faturat dhe as listimet për shërbimet, prandaj konsiderojmë se fatura është i vetmi kriter i ekzistencës së borxhit gjë që në këtë rast nuk është. Borxhi edhe para vitit 1999 për të cilin ngarkohemi është paguar në Telekom dhe me atë PTK-ja nuk ka të bëjë asgjë, as që është e bazuar kërkesëpadia e tyre*”.
21. Më tej, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta “... *nuk e kanë shqyrtau asnje fakt të vetëm në pajtim me Ligjin për procedurën kontestimore, neni 188.1 dhe 188.2 ku theksohet se gjykata është e obliguar t'i mbledh të gjitha provat për nxjerrjen e aktgjykimit (faturat dhe provat e tjera, nëse ka)*.”

22. Bazuar në të gjitha më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta “... po ia shkelin të drejtat në liri dhe gjykim objektiv [...], për shkak se nuk është mbajtur procedura e provave, e as nuk janë paraqitur dokumentet e nevojshme që provojnë borxhin.”
23. Parashtruesi i kërkesës i kërkon Gjykatës si në vijim:
- “Vlerësimin e kushtetutshmërisë së aktgjykimit të përmendur, me të cilin u janë shkel të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 24 (Barazia para Ligjit), nenin 31 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm), nenin 32 (E Drejta për Mjete Juridike) dhe nenin 33 (Parimi i legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale) të Kushtetutës [...] Si dhe me nenet 6 dhe 13 [...] të KEDNJ-së.”*

24. Më tej, parashtruesi i kërkesës i propozon Gjykatës:

“... t'i prishë të gjitha aktgjykimet e lartpërmendura, përkatesisht të urdhëroj përsëritjen e procedurës së provave në Gjykatën Themelore për paraqitjen e dokumentacionit që provon se ka përfunduar veprimi, përkatesisht ofrimi i shërbimeve nga PTK-ja e Kosovës dhe mbledhja e borxhit para vitit 1999, gjë që është e papranueshme dhe nuk është vërtetuar se ekziston ...”.

Pranueshmëria e kërkesës

25. Gjykata shqyrton nëse kërkesa e parashtruesit i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të përcaktuara me Rregullore të punës.
26. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Jurisdiksiioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. “Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

27. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

28. Për më tepër, Gjykata merr parasysh rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (a) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie”.

29. Në këtë rast, Gjykata vlerëson se parashtruesi i ka përbushur kërkesat procedurale të nenit 113.7 të Kushtetutës. Megjithatë, për të përcaktuar pranueshmérinë e kërkesës Gjykata, më tej, duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i ka plotësuar kërkesat e përcaktuara në nenin 48 të Ligjit dhe kërkesat e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 36 të Rregullores së punës.
30. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kryesisht pretendon se ka pasur mangësi në vërtetimin e provave nga gjykatat e rregullta; se gjykatat e rregullta nuk kanë kërkuar nga PTK-ja për të paraqitur listimet dhe faturat; se në procesin gjyqësor nuk është konstatuar që PTK-ja ka ofruar shërbime telefonike; se konratën nuk e ka kuptuar sepse ishte në gjuhën shqipe dhe se aktgjykimet janë marrë me një seri të shkeljeve të Ligjit për procedurën kontestimore dhe Ligjit për marrëdhëniet e detyrimeve.
31. Në fakt, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thirret në një numër të madh të dispozitave të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së. Megjithatë, ai nuk shpjegon se pse konsideron se me aktvendimin e gjykatave të rregullta janë shkelur të gjitha dispozitat e përmendura të cilat ia garantojnë të drejtat dhe liritë.
32. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës provoi ta ndërtojë rastin e tij mbi baza ligjore, përkatësisht në interpretimin e gabuar të ligjeve përkatëse nga ana e gjykatave të rregullta (më saktësisht, të Ligjit për procedurën kontestimore dhe Ligjit për marrëdhëniet detyrime), si dhe vlerësimin e gabuar të provave.
33. Më tej, Gjykata vëren se parashtruesi i përsërit të njëjtat pretendime që i kishte theksuar në procedurën pranë gjykatave të rregullta, me ç'rast Gjykata e Apelit (me Aktgjykimin Gž. nr. 1935/2013) u dha përgjigje të detajuar në të gjitha këto pretendime të parashtruesit, duke arsyetuar mes tjerash:
- “...i padituri në seancën në gjykatën e shkallës së parë të 7.02.2013, nuk e ka kontestuar faktin se me paditësin e ka lidh konratën për pagesën e borxhit në këste, [...]. Lidhur me pretendimet ankimore se konratën nuk e ka kuptuar sepse ishte në gjuhën shqipe, [...] I padituri këtë fakt nuk e ka theksuar para gjykatës së shkallës së parë, por në deklaratën e tij ishte i qartë se konratën e kishte kuptuar dhe dha arsyet se pse nuk ka paguar pjesën e mbetur të borxhit”.*
34. Gjykata rithekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet faktike ose ligjore, që pretendohet të janë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmëria), përveç dhe për aq sa ato të mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë

(kushtetutshmëria). Parashtruesi i kërkesës duhet të paraqesë pretendim të arsyetuar dhe argument bindës me rastin e pohimit se autoriteti publik i ka cenuar të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë.

35. Gjykata së pari rikujton se nuk është roli i Gjykatës Kushtetuese të vërtetojë nëse disa lloje të provave janë të lejuara, cilat prova duhet të merren dhe as të specifikojë se cilat prova janë të pranueshme dhe cilat nuk janë. Ky është roli i gjykatave të rregullta. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta kanë qenë të drejta në tërësinë e tyre, duke përfshirë mënyrën e marrjes së dëshmive (shih, rastin *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 35394/97, paragrafët 34-35, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, të 12 majit 2000).
36. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu përsërit se roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë respektimin e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe me instrumente të tjera ligjore dhe prandaj nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (shih, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih, gjithashtu rastin KI70/11, parashtruesit e kërkesës: *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendimi për papranueshmërinë, të 16 dhjetorit 2011).
37. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës kishte mundësinë t'i paraqesë në gjykatat e rregullta arsyet materiale dhe juridike për zgjidhjen e kontestit; argumentet e tij janë dëgjuar në mënyrë të rregullt dhe shqyrtauar në mënyrë të rregullt nga ana e gjykatave të rregullta; procedurat, shikuar në tërësi, ishin të drejta dhe vendimet e marra ishin të arsyetuara në detaje.
38. Gjykata, më tej, konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk është i kënaqur me rezultatin e procedurës në gjykatat e rregullta. Megjithatë, pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetveti të ngrejë një pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtës në gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih rastin *Mezotur-Tiszazug Tarsulat kundër Hungari*së, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
39. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur pretendim preciz dhe konkret për shkeljen e të drejtave të tij dhe nuk e ka shpjeguar se si dhe pse Aktvendimi i Gjykatës Supreme mund t'i ketë shkelur të drejtat e tij kushtetuese; ai vetëm theksoi se ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese. Ai nuk ka dorëzuar ndonjë dëshmi *prima facie*, e cila do të theksonte shkeljen e të drejtave të tij kushtetuese (shih, *Vanek kundër Republikës Sllovake*, KEDNJ, Vendimi nr. 53363/99, të 31 majit 2005).
40. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet se procedurat përkatëse në çfarëdo mënyre kanë qenë të padrejta apo arbitrale dhe se me vendimin e kontestuar janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ (shih, *mutatis mutandis: Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).

41. Prandaj, Gjykata konsideron se kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të përcaktuara me Rregullore të punës, nuk janë plotësuar.
42. Prandaj, Gjykata vërteton se kërkesa e tij është e papranueshme, si qartazi e pabazuar në baza kushtetuese.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (2) (a) si dhe 56 të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 18 janar 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

